

О С О Б Е Н О М Н Е Н И Е
на съдията Емилия Друмева
по т. 2 от Определението от 21. 12.2005 г., к.д. 8/2005 г.

Не подкрепям Определението в частта му, с която се отклонява по недопустимост искането на главния прокурор за задължително тълкуване на чл. 93, ал.1 от Конституцията за това кой изпълнява функциите на президент в хипотезата, при която редовният 5 годишен мандат на президента е изтекъл, а новоизбраният президент не е встъпил в упражняване на новия 5 годишен мандат. Мотивът за отклоняването е, че въпросният чл. 93, ал.1 от Конституцията не съдържа уредба на питаната хипотеза и ,че ако съдът произнесе задължително тълкуване по нея ще създаде липсваща правна уредба, каквото правомощие няма.

Тъй като използването на такава мотивация във фазата по допустимост може да прегради по-нататъшното разглеждане по същество на исканото тълкуване /какъвто е случаят/, считам, че то не съответства на една от основните характеристики на конституционното право, а именно че то е "рамково право" и поради това не го подкрепям : Конституцията не може и не съдържа уредба на всяка възможна житейска ситуация, свързана с органите, които черпят своите правомощия пряко от нея. Тя съдържа принципи и основни правни конструкции на държавната организация, в чиито рамки трябва да могат да се разположат възникналите отношения, свързани с конституционните органи. И задача на Конституционния съд е, тълкувайки Конституцията, не само да констатира, че няма изрична уредба, а да се опита да очертае тази рамка, в случай, че тя е неясна и да изведе на преден план релевантните конституционни принципи, вкл. и *de lege ferenda*.

21. декември 2005 г.